

Značka Dikobraz na prodej! (v příloze)

21. 6. 2007

B-GAG

pÚvodní reportáž / Břetislava Kovaříka ze **Satyrykonu 2007** * Blíženci / Dva z jednoho katalogu * **Z domova / R. J.:** Vše, co musíte vědět o **MIKLech** * **KdyKdoKdeCoJak** (a) **Proč...** * **Malá recenze na...** / ...**vernisáž** pražské výstavy **Svatopluka Pitry** * **Cítat na tento týden / Fr. Skála** o technice (MfD) * **ČUK / Včera se sešlo předsednictvo** * **Časopisy / Špehýrka** do předoasijské současnosti: **Caricareh + Dindik** * **UVU hlásí / Zase už nějaké granty** * **Dokument / Moskva** hledá v Česku Slováka aneb... - **centrála!** * **Komiks-News #29** * **Malý slovník katalogů** 2x **Propozice / Brazílie, Kosovo** * 3x **Výsledky / Polsko,** **Chorvatsko, Turecko** * **KALENDARIUM** * **Do archivu / Ceny T. Smitse** * aj.

v SR stále chybí / „D“ jako **Danglár** * Chorvatsko, Turecko *

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * **V. ročník** * (zprávy ČUK č. **231**) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 25

KRESBY V ČÍSLE: DANGLÁR, HOFFMANN, SMITS, KOŠTÝŘ, KOTRHA, MAES, MIKOLÁŠEK, KLOS, LESYK, KOLACZ AJ...

Velká pÚvodní reportáž / Břet'a Kovařík: SATYRKON 2007 – humor bez hranic!

Měl jsem to štěstí navštívit Satyrykon během jednoho roku, tedy od léta do léta, vlastně už po třetí. Vloni jako jeden z oceněných, letos na jaře jako člen poroty, a nyní, v předposlední červnový víkend, spolu s ostatními členy jury, jako host jeho jubilejního 30. ročníku.

Účast na Satyrykonu je pro každého, kdo má rád „cartoons“, bezpochyby svátkem. Velkoryse rozpočtovaný festival nabízí svým hostům nejenom ubytování v nejlepším hotelu v dolnoslezské Legnici, ale zejména setkání s celou řadou zajímavých tvůrčích osobností nejenom z Polska, ale i z mnoha dalších koutů světa. K tomu, jako hlavní menu, otevření výstavy nej-

lepších soutěžních prací Satyrykonu a navíc vždy ještě několik výstav doprovodných. Letos byli všichni jejich protagonisté polské provenience, zato však skutečně „velké ryby“.

Čtvrtek: Kuczyňsky umí

První vernisáž byla otevřena již ve čtvrtek večer v kulturním centru v nedalekém Lubině, kam byli účastníci z Legnice dovezeni autobusem, aby si mohli z blízka prohlédnout práce určité nejvíce oceňovaného autora posledních let **Pavla Kuczyňského**. Kuczyňsky je velmi mladý člověk, ale vypadá, že je snad ještě mladší. (**Na obr.** vlevo 2. zleva). V každém případě je to velmi milý a přátelský hoch. A umí.

Páteční program začal každoročním happeningovým průvodem městem, kde kromě maskami bohatě vypraveného pouličního divadla dávali najevo svoje divoké veselí i samotní účastníci Satyrykonu a to alespoň tím, že si nasadili červe-

né šaškovské čepičky. Přiznám se, že jsem si v tu chvíli uvědomil, že nasazením takové ozdoby na hlavu ze sebe člověk rozhodně neudělá veselého panáčka, protože autoři kresleného humoru jsou v podstatě zamyšlení chlapíci, ale prosím. Průvod je divadlo pro diváky a obyvatele Legnice a je proto v zájmu věci tvářit se chvilku programově vesele. U bronzové sochy „Satyrykona“, která byla odhalena na Legnické pěší zóně minulý rok, průvod zastavil, aby mohlo být proneseno několik lehkých i zásadních projevů. Co důležitějšího však – aby mohly být také odhaleny další pamětní desky instalované přímo do chodníku, věnované osobnostem, které se v minulosti o Satyrykon nějakým způsobem zasloužily.

Pátek: Vyhlášení vítězů

Odpolední slavnostní ceremoniál vyhlášení všech vítězů a oceněných v letošním Satyrykonu proběhl tradičně (**na obr.:** II. cena v ktg. satira - Mohammad Amin *Ahgaei* z Iránu) na historickém nádvoří Rytířské akademie. Byl vtípně a svižně moderován a byly rozdány krásné plastiky, diplomy a také finanční odměny, samozřejmě. Myslím, že nikdo z oceněných své účasti nemohl litovat. Z Rytířské akademie je to do Muzea Mědi jenom přes ulici a tak na otevření hlavní výstavy Satyrykonu stačilo udělat doslova pár kroků. Výstava jako vždy kvalitní, dobře adjustovaná, s mnoha zajímavými pracemi. Nebýt však v Legnici dávno dobře zavedeného

Jirky Slívy a jeho třech litografií, nebyla by ČUK na letošní výstavě bohužel zastoupena vůbec. (Že kromě volného tématu se letos soutěžilo na téma **kočka**, není, myslím, třeba zdůrazňovat; stejně jako to, že jména všech oceněných jsou z GAGu už dávno známa.)

Jerzy Gluszek (na dolním snímku vlevo - vpravo Kovařík - mezi nimi Polská Měď*) byl dalším protagonistou dne, neboť v 19 hodin byla zahájena jeho autorská výstava v legnické Galerii Sztuki. Jerzy je dobře zavedeným autorem v Polsku, ve světě, ale také v Čechách na Fór pro Foru, Hu-morestu i v Písku. Poezie v humoru, nebo humor v poezii? Těžko říci. V každém případě kresby svědčí o erudici, invenci i velké pracovitosti.

Večer byl o 20:30 zakončen kabaretním představením, ale na to již někteří účastníci nebyli dostatečně psychicky připraveni a šli raději prodiskutovat dojmy z celého dne do Satyrykonu podporující restaurace TIVOLI, kde bylo příjemně, i když pivo měli jenom lahvové. Byl jsem mezi nimi.

Sobota: Lichý zachraňuje pověst ČUKu

Sobota byla ve znamení dalších dvou vernisáží. V 15 hodin jsme tleskali **Jerzemu Kolaczovi**, jednomu z porotců letošní soutěže, který již mnoho let žije a tvoří v Kanadě, ale

do Polska se pravidelně a rád vrací. Je to formát visící v mnoha světových galeriích, který kromě cartoons umí i vážnější polohy výtvarného umění. Jeho obrázky jsme obdivovali v Muzeu Mědi, jen o patro výš, než je instalována hlavní výstava Satyrykonu.

Posledním, kdo otvíral letos v Legnici svoji autorskou výstavu, byl autor letošního plakátu Satyrykonu i obálky katalogu, specialista na plakátovou tvorbu, **Sebastian Kubica**. Mně jeho tvorba připomínala filmové plakáty z konce šedesátých let, ale byly to práce graficky čisté, výrazné a přesvědčivé. Tahaly prostě za oči a tak to má u plakátu být.

Již tradičně je Satyrykon zakončován na nádvoří „Gradce“, což je průběžně renovovaný hrad asi 35 km od Legnice. Společenský večer plný jídla, pití, hudby a tance. A také hudební vystoupení „Blues G“ z Hradce Králové. **Lubomír Lichý** se svým kolegou **Mílou Dědkem** (na horním snímku) byli nepochybně milým překvapením pro hodující hosty. Luboš tak vlastně pomáhal zachraňovat reputaci ČUK na letošním Satyrykonu.

Neděle: Legnice zve k návštěvě

Večer to byl fyzicky náročný. Dokonce tak náročný, že poslední autobus přivezl radující se hosty do Legnice o půl čtvrté ráno. Jak se přeci neradovat, když je proč!

Myslím, že kdo má rád cartoons, měl by poklady, které Legnice nabízí ke shlédnutí, rozhodně navštívit. Z Hradec Králové je to 135 km, Z Prahy o trochu více. Ideální tip pro nedělní výlet party kvality lačných českých karikaturistů.

Na vlastní kůži zažil a pro kolegy sepsal:

Břetislav Kovařík

Popisky k fotkám hledejte, prosím, přímo v textu...

*) tj. šéfredaktorka **Joanna Michalak** z časopisu „Polská Měď“, podnikového časopisu hlavního sponzora *Satyrykonu*. Humorest prý nyní shání šéfkou listu „České Zlato“ (-:)

Musím se přiznat, že jsem Danglárovu tvorbu (*1962) dosud sledoval pouze okrajově. Že jeho vzorem je Kája Saudek (stejně jako Štěpánu Marešovi) a že kreslí skvělé portrétní politické karikatury do Týdne, který moc nečtu. Přesto jsem se na jeho výstavu do galerie Vltavín vypravil, byl nesmírně nadšen, a zakoupil tam katalog a knihu-komix o Jánošíkovi. Teď se s vámi chci podělit o dojmy z katalogu.

Je to čtvercová knížečka 21x21 cm z tvrdého papíru a ještě tvrdšími deskami. Na titulu je pirátský Mickey Mouse – jakési Danglárovo logo. Stránek má katalog 60. Na prvních třech

stránkách J. Olič rozebírá a mapuje Danglárovu kreslířskou tvorbu. Je to klasický postmodernismus, kde si umělec může vypůjčit cokoli od kohokoli – Marilyn Monroe, láhev vodky Absolut, logo Coca-coly, odkazy na filmy, politiku i církve – a jejich spojováním, překrucováním a stavěním na hlavu vznikají úplně jiné významy. Jako například oblíbený myšák Mickey, na obrázku notně podnapilý, se s cigárem povaluje před billboardem na Coca-colu a láhev s kořalkou má schovanou v papírovém pytlíku (jak se to dělá v Americe), aby na první pohled nebylo nic poznat. Na výstavě jsou tyto věci provedeny na plátně 2x2 metry, čímž ohromně vyniknou. Napadá mě přirovnání k Andyemu Warholovi.

V katalogu jsou D. díla uspořádána pěkně chronologicky, od roku 1989, kdy se „rozjel“. První 4 stránky patří černobílým komiksům plným tehdejších politiků, kde text ještě hodně převažuje nad kresbou. Následují oblíbené, vděčné a geniální politické karikatury – např. Havel s Čalfou hrají šachy, Havel má jen pěšáky, Čalfa jen velké figury (červené), za okny je dav se státními vlajkami a na zdi se z obrazu mračí Gustáv Husák. Následují černobílé ilustrace, patrně z detektivek a 2 strany knižních obálek, kterých je Danglár autorem. Předposledních 16 stran je věnováno právě jeho velkoplošným obrazům z výstavy (Cl. Eastwood, Travolta, Marilyn, Kavka...).

Na poslední dvoustránce je Danglárův životopis, přehled výstav a prací.

I když stál katalog 150 korun a už cestou tramvají jsem přemýšlel, jestli to mám za něj dát (ještě měli levnější a menší za 40 korun), tak teď vůbec nelituji a bude mi ještě dlouho ležet na stole, než ho zařadím do knihovny.

D. tvorbu si můžete prohlédnout na www.danqlar.com.

Roman Jurkas

Malá recenze na... / ...vernisáž výstavy Svatopluka Pitry

S pocitem určitého potěšení, že se nakonec něco přece jen podařilo, kráčeli jsme se ženou (a fotoreportérkou GAGu ve stejném těle) na pražský Betlémák, míjeli osvěžovny nové (Krásný ztráty) i ty oblíbené už za našeho mládí (kdysi v noci k prasknutí a na stojáka narvané Zátíší a hlavně módní Rybárnu s panem vrchním Rainerem, později též zvanou u Plebána) a kol toho těkaly i mé myšlenky:

Dá se vůbec ta doba připomenout, resp. dá se ještě dnes chápat? A co teprve autor, který v ní působil - od jehož odletu z ČSSR uběhlo čtyřicet let a od jehož smrti uteklo let čtrnáct?

A kdo tak asi může nyní - v tom strašlivém vedru rozpálené Prahy - dorazit na místo... Tedy s výjimkou pár starších osob, našimi mladými nazývanými vtipně *gerontí*? Kolik jich asi tak ještě může žít?

Optimistická choť mne rozptylovala připomínkou veselých historek, které ji utkvěly v paměti z časů, kdy nám na Malé Straně líčil Svatopluk Pitra, jak jezdí po Mannhattanu na kole a hlavně: jak jejich U.S. kočku

spouští po laně z okna v 5. patře na vycházky...

Dost staříku, konec vzpomínání - už jsme na místě a už se u dveří vítáme - nejprve z **Ljubou Horákovou** (na snímku: hrbáček mluví s jednou z pohonných sil tohoto projektu) a pak s Irenou Pitrovou (viz foto na konci textu), která je natolik „zabejčilou“ (sorry za to slovo) osůbkou (párek Pitrů rozhodně nepřekypoval tělesnou vysokostí) že nejen po plných 16 letech opět dokázala rozvěsit Pitrovo dílo po stěnách k naší radosti, ale také, že k němu dokázala vydat dílo - knihu, prostě pěkný velký katalog, jenž asi nahradí jednou pro vždy monografii, kdysi připravovanou a už nevydanou. Do které jsem kunsthistorikovi Arsenu Pohribnému poskytl nějaké ty osobní dopisy a výstřižky, resp. kopie Pitrových prací...

Dílo je to pěkné a jak mi Ljuba Horáková (její styl jasně a lehce rozeznají znalci jiné slavné monografie v černých deskách) prozradila, první čtenáři ji (ne)potěšili - když jí svěřovali, že tahle je ještě lepší než ta její publikace o Haďákovi. Když jsme si tak rekapitulovali, kdo z někdejších „mladosvětských polylegraňáků“ žije a může dorazit, došli jsme k neuvěřitelnému číslu. Žijí dva a přijít by z nich mohl jen Weigel, který ještě před třemi měsíci prokazatelně fungoval v cimrmanském divadle.. A nepřijít by mohl jen veselý člověk Malák, jenž je

prý natolik ohleduplný, že se rozhodl svou nemocnou tělesnou schránkou zásadně neobtěžovat lidstvo (ani to nejbližší!) a dlí výhradně na své chatě v těžké izolaci.

Po chvíli měly naše neřešitelné úvahy překvapivé řešení. Otevřela se před námi se třetí cesta, tedy osoba: Vratislav Hlavatý (mají s italským cartoonistou Gattem společnou zálibu v červených gattích)! Na snímku kousek níž ho vidíte, jak listuje v katalogu, jehož recenzi se budeme věnovat jindy (až se popaseme nejen obrazy, ale i velice zajímavým textem) Vráťa Hlavatý - tolik prozradíme - byl nejen Pitrovým spolustudentem na VŠ UMPRUM u Adolfa Hoffmeistera (i když byl zřejmě mladší?), ale byl jistě i v Polyleganu anebo aspoň spolustolovníkem a spoluautorem v publikacích, které autoři této pospolitosti vydávali... Konečně (ještě se na to hodlám mrknout) i v jejich prvých kresbách bylo cosi podobného...

V Galerii na Betlémském náměstí č. 8 bylo narváno k prasknutí, strašlivé dusno, ale všichni, byť s vějíři u tváří, přežili předlouhý proslov kunsthistorika Ladislava Kesnera, jenž o cartoons ví kulový, ale o výtvarném umění hodně a o Pitrovi promluvil asi hezky. Galerista, který stál vedle něj, ho ovšem bohužel nedokázal aspoň upozornit, aby nelíbal tak vášnivě mikrofon, takže mu místy nebylo nic rozumět.

Z kulturní stanice ČRo tu s lepším s mikrofonem slídl Karlík Oujezský, jinak ovšem převažovaly vážené dámy (na snímku Irena Pitrová, t. č. na chvíli v Praze 6), pánů bylo rozhodně míň (a taky jsme hůř vypadali). Z tohoto důvodu raději fotonáhled na publikem přeplněný prostor vynecháváme.

Výstava zahrnuje jak obrazy (jsou na prodej - ceník je v místě k dispozici) tak kresby. Dnes jsme dali v malé recenzi přednost snímkům, ale až budeme recenzovat katalog, přijďte si na své. Recenzenta jen překvapilo, že většina z typicky pitrovských černobílých obrázků, které má doma, je jiná - jsou jiné, než ty, které poznáte na výstavě. Také barevných kreseb se tehdy v tisku moc objevovat nemohlo, neexistoval-li. Ten tisk.

A obrazy, zvláště „modré období“ jsou zase úplně jiné kafe. Pitra nebyl člověk, který by tvořil klasické vtipy, ale pár se jich tu najde a hlavně - jsou to brilantní kresby. Toť to, co dnešním autorům, kteří se už nerekrutují tak často z výtvarníků, poněkud chybí. Ovšem - je za tím velká práce - takhle se vykreslit - a připomínala to obrazovka, přehrávající nejlepší z Pitrových animovaných filmů. Zhlédl jsem kousek z „Cecílie 470“ - auto pojíždělo v pražské kulise pod nápisy nám *gerontům* tak milými: *Filmový klub*, *Globus* - ach jo. Kdybych se díval pozorněji, jistě bych našel i nápis nejmilejší: *Viola*. Konečně tam byli nejen Pitrovi, ale i sám Haďák častými hosty...

Abych dostal povinnosti: podávalo se víno obou barev a voda, jakési slané tyčinky a krekerky neb jak se tomu říká. V prodeji byly mimo katalog i pohlednice s barevnými Pitrovými díly. Z členstva ČUKu se tu vyskytl ještě Miloš Nesvadba. A na trubku s triem dalších milých staříků troubil Pepa Krajník, s nímž jsem svého času sdílel klubovnu Klubu mladých (vchod z boku Malostranské Besedy) neb patřil k naší kapele *Dixie 24*. Takže i hudba štymovala!

Ivan Hanousek

Ze světa / Rusko, Německo, Polsko, Čína...

Nikolaj Černyšev, agilní karikaturista a šéf rodinného klanu z ruského Ozerska, též šéf dětského cartoonsklubu **Brusinky**, přidává nyní ke svým „pozicím“ ještě další - zakladatel muzea cartoons, lépe řečeno o cartoons! Třináctého června v 10,27 - viz níže, objevila se výzva - tedy dopis Andrejovi Feldštejnovi a dalším (a všem, kdo si na tuto poštu kliknou). A kdo si klikl, přečetl si to, co nyní čtete i vy - viz níže:

Добавлено: Ср Июн 13, 2007 10:27 am Заголовок сообщения: музей Чернышёва

☺ Обращение ко всем карикатуристам планеты земля.

О па на, пацаны!

Мы ждём ваши работы, каталоги, проспекты, буклеты и всё что связано с карикатурой.

Адрес музея... г. Озёрск, 456780, РОССИЯ

ул. Гайдара, 8, КМЖ "МЕЧТА"

Музей клуба карикатуристов "КЛЮКВА"

Чернышёву Николаю

В сентябре у нас первая серьёзная экспо.

Спасибо Максиму Смагину, Николаю Рачкову, Василию Александрову,

Андрею Фельдштейну и всем кто откликнется. Николай ЧЕ.

Pokud jste ve škole nedávali pozor, poslužte si aspoň lámaným překladem od edYtora, jenž opakoval kvůli kouli právě z ruštiny desátou třídu jedenáctileté školy:

Obracíme se ke všem karikaturistům planety Země. Hola hej, hošani! Chceme vaše práce, katalogy, prospekty, buklety a vše co se týká karikatury!

Adresa muzea: Město Ozersk, 456780 Rusko, ul. Gajdara, 8, KMŽ „Mečta“, Muzej kluba karikaturistov „Kljukva“, Černyševu Nikolaju.

V září u nás bude první vážná výstava.

Na snímku: Nikolaj Černyšev otvírá své muzeum cartoons.

Jinak adresa na více info: <http://www.cartoonblues.com/forum/viewtopic.php?t=1904>

Polák dobývá Berlín

Hradecký laureát Humorestu **Tomek Wołoszyn** (Polsko) v Berlíně otevřel hned dvě výstavy. Jedna je ve Volkshohschule v Berlíně-Mitte a druhá v Kultschule Lichtenberg, Se-wanstrasse 43, Berlin-Lichten-berg. (mh)

Poroty a poroty a...

Takhle, jako na našem obrázku, obvykle vypadá každá porota. Tato však (rozhodovala o vítězích v Turecké Alanyi) se přece jen něčím liší - je v ní totiž (uprostřed) nejen žena, ale zároveň „kněžka nejvyššího svěcení“! Ano, to je ona, **Marlene Po-le**(ová), president(ka) FECO. A ti další? Zleva: Nuvit Ozkan, Kamil Masaraci, Cihan Demirci, Ibrahim Tapa a Deniz Som. Ještě

jinou porotu naleznete na fotce v rubrice **Výsledky** (chlapíci budou sice maličko podobní těmto, ale nebudou to už Turci - nýbrž Chorvatí!) ®

V **Kozuchówě** došlo ke změně ve složení jury (ale Fedora Vico se to netýkalo). **Ryszard Błażyński** - ředitel Kozuchowskiego Ośrodka Kultury i Sportu "Zamek" ze zdravotních

důvodů rezignoval na účast v práci jury Międzynarodowego Konkursu na Rysunek Satyryczny "**Gazeta**", který organizuje jeho instituce. V porotě ho zastoupil nedaleko žijící iniciátor projektu **Miroslaw Hajnos**. Porota, včetně **Fedora Vico** ze slovenského spolku UZOL, se sešla 18. 6. 2007 v 10.00. Vyhlášení vítězů hlavních cen je v Kožuchově tradičně okamžité. Takže už zrána 19. června jsme si mohli na webu přečíst jména laureátů. **Najdete je v rubrice [Výsledky](#).**

Také složení další poroty cartoonistického festivalu už není žádným tajemstvím: V nové čínské soutěži **Guangxi** International Cartoon Contest 2007 - s tématem "**Environment Protection**" zasedne pět členů a z nich tři budou ze zahraničí. Všichni jsou to známí karikaturisté: **Massoud Shojai Tabatabaei** - Irán; **Jurij Kosobukin** - Ukrajina; **Rudy Gheysens** - Belgie; **Dachuan Xia** - Čína; **Huang Qigong** - Čína.

Glosa / FECO - jiné ale naše?

Z původní myšlenky, že evropské státy budou mít své národní cartoonistické svazy, které budou na své národní úrovni spolupracovat navzájem v rámci FECO, postupně scházelo a scházelo, až zcela sešlo. A to nejen proto, že ambice začala mít organizace nadevropské a tak se to FE z Federace Evropských proměnilo prostě na FE jako Federace.

Mnohem zajímavější je, že v řadě zemí se FECO ustálilo jako záležitost pouze agilních jedinců a na ně vázaného úzkého okruhu karikaturistů (Egypt, Kypr, Británie, Německo, Francie) a v těchto státech do místních organizací nepatří zdaleka ani třetina autorů... V jiných zemích, jako Polsko (odtud je i soutěžní fenomén posledních dvou let - vítězný Kuczynski), Itálie (Bersani, Gatto), Portugalsko (tamní organizátor Sousa!) a severské státy, nemluvě o USA, ani tamní FECO neexistuje. Je zde zastoupen Tchajwan (Zola Zu) ale ne Čína. Na seznamu členů není Ukrajina, byť hned tři Ukrajinci jsou už desetiletí nejúspěšnějšími účastníky mezinárodních soutěží... Izraelští FECO-cartoonisté jsou jiní než ti, co svými politickými kresbami plní tamní nejznámější noviny. A v zase jiných, jako je třeba Chorvatsko nebo Česko, působí volně (i když formálně v rámci FECO) velké, samostatné a dobře fungující spolky celonárodní, s masovými počty autorů, s někdy i více než dvěma třetinami všech autorů v zemi. Na Slovensku, kde je už skupin cartoonistů více, je ve FECO jen jedna (SÚK), ale jinde jsou klidně členy spolky dva (Írán) a nyní se z FECO dozvídáme, že v Řecku už působí takové spolky hned tři! Po FECO Group Greece Athens a FECO Group Greece Levadia přibyl FECO Group Greekarton. To vše vás napadá, když se probíráte kontaktními údaji o členských zemích sdružených do nadnárodní federace.

A tak je nyní FECO jakousi organizací nepravidelně - tedy asymetricky - zastřešující kdejaký sál, komoru ba i přístýlku svého členitého domu. A co je na tom všem podstatné? Zatímco nové cartoonistické země či jejich autoři usilují o svou „legitimitu“ právě vstupem do FECO a slibují si od toho větší zapojení do světového dění, samotný prvotní smysl FECO, jakési nejen komunikační ústředí, pomalu ztrácí v současném prokomunikovaném světě na opodstatnění. FECO se stále snaží udržet dojem, že má vše „v rukou“ a že je jakousi samozřejmou autoritou, nejméně ve smyslu jakéhosi etického vůdce, který stanoví pravidla a meze. V přesile (aspoň kvantitativní co do členů) nových asijských spolků to ovšem bude časem nereálné bez personálních ústupků co do vedení federace, ale i co do faktického směřování FECO někam... Kam?

Poněkud tím připomíná OSN, do níž se také přijímá kdekdo, ale jako organizace nemá vlastně nad členskými zeměmi žádné pravomoci. A ty země zřejmě zase nijak neprahnu po tom, aby měly své pravomoci nad dalším směřováním FECO. Bude zajímavé, zda také FECO pocítí potřebu založit si jakousi svojí Radu bezpečnosti, s jejími sice problematickými, leč aspoň mírně exekutivními právy či spíš možnostmi... **(IH)**

Na obr.: **Ivan Hanousek** na portrétu **Jiřího Košťáře**

Časopisy / Dikobraz, Caricareh; DinDik(ouš) a upozornění...

Dikobraz v internetové dražbě!

Petr Esterka dsosavadní majitel práv na značku **Dikobraz** nás informuje, že plánuje odprodat značku Dikobraz formou aukce na serveru www.aukro.cz. Velmi si zakládá na tom, aby tento prodej značky nebyl chápán jako spekulativní, proto bude nastavena velmi nízká vyvolávací cena 7777 Kč, která přibližně odpovídá jeho investicím do registrace OZ. Aukce bude zahájena **ve čtvrtek 21.6. v 16:00 hod.**, skončí 12.7.2007 v 16:00 hod. a bude umístěna v rubrice "Podnikání - Ostatní". (Celou informaci čtěte ve zvláštní příloze tohoto čísla e-GAGu).

Írán. Jistě nebudete GAG považovat za médium nakloněné totalitním režimům, Přesto se zajímáme o dění v zemi, kde se tisíce karikaturistů věnují „své práci“ - připomíná to silně třeba šedesátá léta u nás: vedle povinných protiimperialistických blbostí (bomby a przněné americké vlajky, resp. židovské hvězdy) se v tomto žánru objevují i precizní práce autorů, kteří se drží od politiky a rozvíjejí své výtvarné schopnosti. Pro hlubší poznání tamní scény je ovšem jít mimo cartoonistické soutěže a internetové stránky až „do pramenů“: a těmi mohou být časopisy. Z nich **Caricareh**, jehož 37 č. je k prolistování u „ráhimů“ se pyšní titulem Soukromé noviny Tabrizské cartoonistické asociace (CARICAREH - Private Newsletter of Tabriz Cartoon Association) a vychází už 6let! Na Rahimcartoons se mimo toho dozvíte i o webových stránkách tamního FECO, které je rozseto po celém Íránu - berte to jako zajímavý dovětek k výše publikované Glose o FECO...

FECO Iran Organizations sits

com.urdishcartoonk.www://http : azarbayjanwest-eco iran f

com.shahrokhart.www://http : ahvaz-feco iran

com.blogfa.parantezcartoon//:http : north.khorasan-f eco iran

com.blogfa.rezacartoon//:http : mash had -anfeco ir

com.blogfa.abukoorosh//:http : kerman-feco iran

com.blogfa.mohamadkargar//:http : su.khorasan -feco iran

com.blogfa.ayatcartoon//:http : isfahan-feco irn

com.blogfa.dehdashtcartoon//:http :yasu j-feco iran

Na jihovýchod od nás vychází i další časopis plný kresleného humoru: Dindik. Nejnovější je z 10. 6. a má číslo 10. Tu je obálka a tu je adresa k virtuálnímu prolistování:

<http://www.karikaturevi.com/haberdetay.asp?key=862>

Zda má i tištěnou verzi, nelze odhadnout, ale třeba se najde někdo, jemuž turečtina nedělá tak velké potíže jako redakci GAGu.

POZOR! Do redakce přišly nové akvizice, které zatím nestíháme přes veškerou snahu našeho monokolektivu zpracovat do podoby, v níž bychom vás rádi seznámili v této rubrice. **Tak pro informaci:**

Na „čekače“ jsou jednak exotické **časopisy**, objevené redakčními scouty v cizině (prostřednictvím netu), jednak periodika v tištěné podobě zasláná šlechtnými dárci - švýcarský Nebelspalter č. 5 - červen (od J. Tomášoffa - 9,80 CHF), český měsíčník Sorry č. 6 - rovněž červen (zakoupen ed Ytorem v podchodu metra „A“ v Kaprovcé - 20 Kč). Jejich obsahu - včetně ukázek zajímavých cartoons - se budeme věnovat v nejbližších číslech GAGu. A když už jsme u toho: právě tak se nám tu vrší **katalogy** (do Slovníku) i alba cartoons (k Recenzi). Přátelé - ať už se jmenujete *Dostál L., Fojtík, Král Český, FrK či Kovařík* a dostali jste poštou katalog z loňského Ekaterinburgu - neváhejte a pošlete z něho nejen scan obálky nebo pořadí /i za to samozřejmě dík!/ zkuste sami napsat pro kolegy slovníkové HESLO. Jak na to, lze zjistit z kteréhokoli dosavadního e-GAGu - ale vlastní hodnocení a interpretace jsou jen vítány! (G)

ČUK / Včera se sešlo předsednictvo na čtvrtletní schůzi

Ve středu 20. 6. se sešlo na poradě předsednictvo ČUK v plné sestavě svých 7 volených členů. O jednání přineseme informace v příštím čísle GAGu!

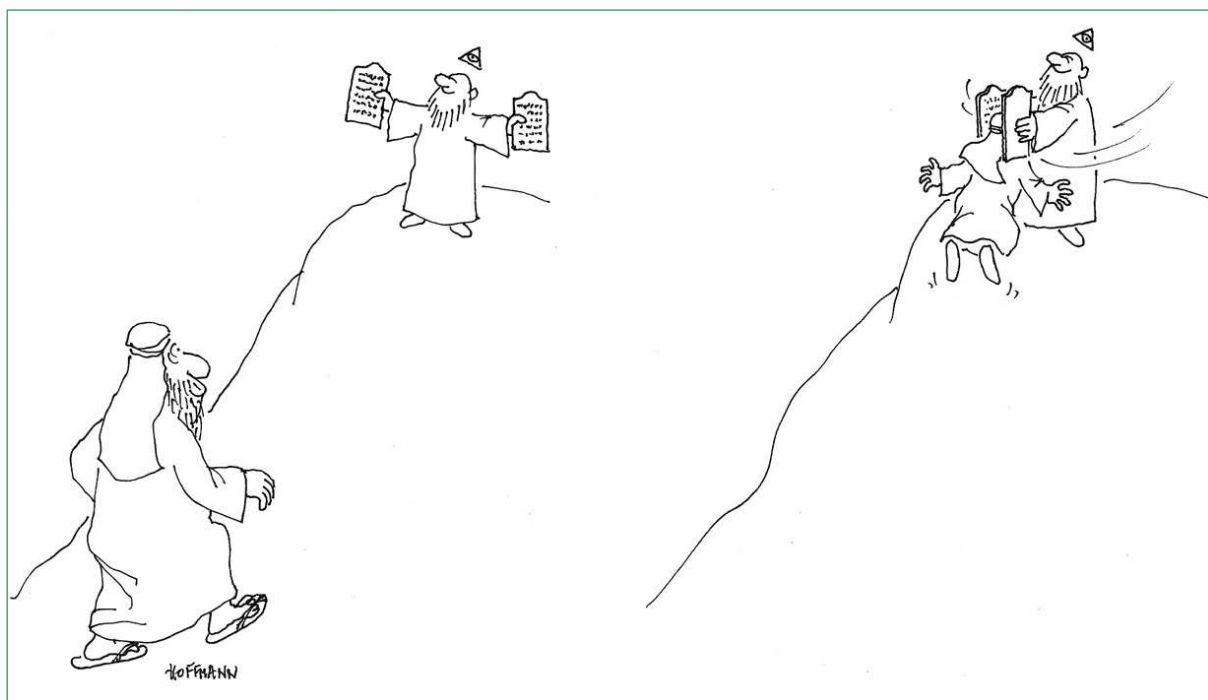
Lidé a náboženství

Byla to: mezinárodní soutěž v obnoveném holandském festivalu na novém místě (Bergen op Zoom).

A je to: až do 22. října trvajících, tedy neobvykle dlouhá posoutěžní výstava!

Konečně se našlo městečko, které ji instalovalo jako ne jakési nutné zlo (když už tu soutěž spolupořádáme!) ale jako vítanou zvláštnost, na níž by mohlo do místa přilákat zájemce, turisty, prostě návštěvníky - a tomu je třeba věnovat nejen pouhý prostor, velkou místnost, ale i jistý čas...

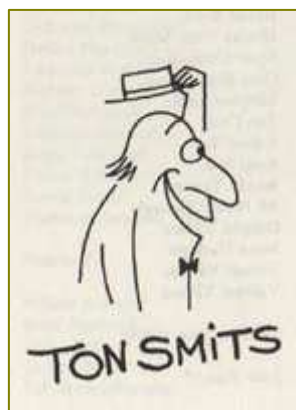
Velké místo „svému“ festivalu věnoval i editor FECONEWS magazínu Pieter Nieuwendijk (ten je oba založil: jak festival, tak magazin - a k tomu i celé FECO! Takže je tu na místě použít slůvka „samozřejmě“). Začíná to na titulu sešitu a pokračuje uvnitř čísla 45 třístranou 12-14 z vernisáže a z ceremoniálu předání cen. Zde také redakce reprodukuje některé oceněné vtipy, mj. i minifór od Bartáka (tak malý, že je nepochopitelný). Přetiskujeme

raději ten větší. Je od předsedy jury letošního Bienále Písek **Franka Hoffmanna** - šéfa FE-CO Germany (**II. cena - viz!**). A ještě jsou v tomto FN-magazínu celo-stránkové materiály s holandským festivalem aspoň volně související: strana 10 je věnována vítězce festivalu, Američance **Ann Telnaesové** (s jejími vtipy i krátkým medailonkem čtenáře GAGu ještě seznámíme). A další celá stránka je věnována dalšímu hostu ceremoniálu, letošnímu laureátu Ceny Ton Smitse, už třináctému v historii, **Mirolavu Bartákovi**. Jsou tu tři jeho černobílé vtipy (jeden barevný vtip, jak už jsme uvedli minule, má Barták na obálce FNM). Článek zdobí nahoře malý snímek, na němž vdova po legendárním nizozemském cartoonistovi předává cenu už **druhému českému karikaturistovi** během dlouhé, neb 23-leté existence této trofeje. Úplný seznam všech dosavadních 13 držitelů hledejte v rubrice „Do vašich arch(L)ivů“.

/G/

Do vašich arch(L)ívů: Ton Smits Award

Od roku 1984 do roku 2007 bylo uděleno v Holandsku pouhých **13 Ton Smits Awards**. Trofej, udělovanou na počest nizozemského karikaturisty (viz jeho „logo“ vlevo) získalo už pět „domácích“ kreslířů (mezi nimi např. mezinárodně známější Verwey a Vos) a osm zahraničních (mezi nimi také hvězdy jako SCAPA, Serre, Topor, Fiddy, JÜSP...) Potěší hned dva Češi (stejnou dvojnásobnou účast tu má jen Francie a Švýcarsko). Nikdo další z „východu“ tu zastoupení nemá! Z našeho hlediska je zařazení **Bartáka** a před tím **Slívy** na tutu čestnou listinu mezi velké individuality, mezi tvůrce, kteří posouvali cartoons výš a dál, opravdovou poctou. A zkusme ji brát i jako ocenění české školy, našeho humoru beze slov. S trochou tajené hrdosti pak třeba i jako mezinárodní uznání České unie karikaturistů, jejímiž jsou oba Pražané členy - a jak vidět i reprezentační ozdobou!). Ceny se neudělovaly každoročně, největší pětiletá pauza, která byla před letošním Bratákovým laudiem, souvisela s přerušením tradice nizozemských festivalů, které se podařilo nyní obnovit a údajně mají opět zaručenu budoucnost... (G-men)

Dosavadní nositelé Ton Smits Prijs:

1984 - Ted Schaap (SCAPA) - Švýcarsko
1985 - Jan Sanders - Nizozemsko
1986 - Claude Serre - Francie
1987 - Stefan Verwey - Nizozemsko
1989 - Len Munnik - Nizozemsko
1993 - Roland Topor - Francie

1994 - Peter Vos - Nizozemsko
1996 - Roland Fiddy - Británie
1997 - Gerard Alsteens (GAL) - Belgie
1998 - Jiří Slíva - Česko
1999 - Jürg Spahr (JÜSP) - Švýcarsko
2001 - Joep Bertrams - Nizozemsko
2007 - Miroslav Barták - Česko

Cítát na tento týden / František Skála ml. o PC grafice:

„Já mám s technikou zkušenost, že pokud se jí mohu vyhnout, tak je to lepší. Stačí už jenom to, že všechno závisí na proudu, takže až jednou proud vypnou, tak budou všichni v háji. A když kreslíte tužkou na kus papíru, tak k tomu nepotřebujete jnic, dáte si to pak třeba do kapsy... Teď jsem to sledoval na přípravě komiksu - mockrát jsem si říkal, ježíšmarja, tohle bych měl stokrát hotový ručně! A to se jednalo jen o citoslovce a jejich složitě montování do obrázků.“

„Eso mezi výtvarníky F. S.“ (Magazín MfDNES č. 24/2007)

Satirykon zve do polské Legnice nejen na cartoons!

Hlavní výstava 30. **Satirykonu** v „Muzeu Mědi“ - Legnice je měděnými doly proslulá - je k vidění až **do 2. září 2007** - tedy po celé školní prázdniny. V úvodní Kovaříkově reportáži zmíněná výstava **Kolacze** (tamtéž) má v katalogu uvedeno červen - září, také další výtvarní Poláci **Kubica a Gluszek** mají výstavy anoncované až do konce srpna.

Vlevo je pro orientaci jedno silně zmenšené **Kolaczovo** dílo

Zaradkiewicz v Křivém zrcadle

Známý polský cartoonista **Zygmunt Zaradkiewicz** (byl oceněn před lety i na pražském Fór pro FORu) vystavuje od počátku týdne v Galerii **Krzywe Zwierciadło** Kożuchowského střediska **„Zámek“**. Je to taková tradice, že se tu vernisáže výstav konají spolu se zasedáním jury zdejší soutěže = dobrý nápad i zvyk. ZZ je mj. ilustrátorem, scénografem, mistrem plakátů (jako snad všichni v Polsku) a malířem. Ale tato zámecká prezentace je Zaradkiewiczova vůbec prvá samostatná výstava výhradně satirických obrázků! (mh)

Blíženci / Ano či ne? Aneb ZÁHADA OKEN z katalogu Olensee 2006...

Další z našich tak u čtenářů oblíbených ukávek na volné (a přitom poutavé) téma *Blíženci* pochází - kuriózně - z jednoho zdroje: z katalogu „**Olense Kartoennale 2006**“ - vypsaneho loni na téma „**Okno s vyhlídkou**“.

Na obrázcích, které jistě nejsou tímž vtipem, jde o velmi zajímavé využití **stejného pozadí**. Autory kreseb jsou: „Pán v okně“: Ľubomír Kotcha, Slovensko a „Opice v zoo“: Danny Maes, Belgie) Je pro to nějaké vysvětlení? Od sebe těžko mohli opisovat... Že by tedy existoval ještě třetí fór, jakýsi fórový archetyp, z něhož oba autoři čerpali, brali ho jako pozadí? Jde o koláž? a hlavně - kdo je vlastně pravým autorem obličejů za oknem?! Rozeslali snad pořadatelé s pozvánkou do soutěže i tyto tváře za oknem k volnému využití? Nevíme, neznáme...

Katalog zatím nemáme v rukou, abychom mohli věc posoudit v souvislostech. Považujeme ovšem za dost dobrý „fór“ pořadatelů, že oba vtipy dali do jednoho svazku - a vystavili na jedné výstavě. ©

Kruishoutem, Belgie: Zhang Jia Xue přišel o cenu za plagiát!

Číňan **Zhang Jia Xue** byl diskvalifikován z 1. ceny v mezinárodní soutěži 16. Eurokartoennale 'Locks and Keys' (Kruishoutem - Belgie).

Důvodem této revokace byla absolutní podobnost jeho práce s kresleným vtipem už dříve vytvořeným Jitetem Koestanou z Indonézie. Zprávu přináší **Miroslaw Hajnos** na svém webu, oba obrázky už znáte z GAGu - z rubriky *Blíženci*. Je to během roku už druhá taková aféra se zrušeným oceněním „okopírované“ práce někoho jiného na mezinárodním poli. (G)

Z domova / Václav(Oldo) Miko(u)lášek - a MIKLí smršť od R. Jurkase!

První, kdo reagoval, byl kolega z předsednictva **Jan Koutek**, jehož „málemspolužáka“ (chodil do vedlejší třídy!) Vaška Mikoláška jsme v minulém GAGu překřtili na Oldřicha Mikuláška (Omluva!).

Následoval vášnivý Mikoláškolog **Roman Jurkas**. Ten vzápětí (Ale bacha! Jsme

pořád jen hodinku po poledni minulého čtvrtka!!) do redakce napsal:

„V novém Gagu, na straně 7 se píše o *dávno zaniklé dvojici MIKL – která byla tvořena Karlem Klosem a Oldřichem Mikuláškem*. Karel Klos – Karolko – byl (je) kreslíř, VÁCLAV MIKOLÁŠEK byl ve dvojici náměťář. Ale je to i překladatel a milovník severoamerických indiánů. Někdy začátkem 90. let se rozešli, a dohodli se, že značku MIKL bude používat Mikolášek (začal kreslit!), kdežto Klos bude kreslit pod svým jménem. Fóry MIKL skutečně pokračovaly, např. v Křížem krážem a myslím, že i v jednom z posledních Dikobrazů, a ilustroval si i své knížky. Ale kreslení fórů bylo čím dál tím řidší, a myslím, že teď už nekreslí vůbec.“

Na žádost GAGu, jenž se kál (edYtor přitom s MIKLy - tedy s oběma pány - trávil dva pohnuté dny koncem 80. let při vernisáži jejich výstavy. Pod záštitou Stadiónu a Muzea ji spolupořádal ve Frenštátu p. R. Někdy se k této aktivitě pro pamětníky a k řadě tamních katalogů můžeme v GAGu vrátit...)

zpracoval pak pamětník dál a poslal ukázky z kreslení autorů... Píše:

„MIKL je jeden z mých kreslířských vzorů, z mé „svaté trojice“ Neprakta, Barták, MIKL. Zatímco u prvních dvou jsem obdivoval (a stále obdivuji) přesnou, jistou linku, dokonalou kompozici a výtvarnost, MIKL mi zase vyhovoval svou rozevlátostí, bohémností, někde čáru přetáhl, někde mu ujela perspektiva, dveře byly nakřivo... byla v tom cítit taková živost, radost a opravdovost kresby – žádné předkreslování.“

A nyní k obrázkům vlevo: jsou srovnány pod sebe chronologicky, takže odshora 1.

„**Mámo, naše holka si nevybrala žádného blbce. Pan docent se mi právě svěřil, že v mládí úspěšně absolvoval tábornickou školu.**“

Autor: MIKL 1983

2.

„**Řekněte Howgh!**“

Autor: MIKL 1997 (Mikulášek)

3.

(beze slov)

Autor: Karel Klos 2005

Další důkazy k mým slovům o V. M. najdete na internetu. Václavovy (tykáme si) stránky:

<http://web.quick.cz/vmikolasek/index.html>

Zde pozorný prohlížeč najde i 2 jeho kresby. A myslím si, že nejsou vůbec špatné:

<http://web.quick.cz/vmikolasek/odkazy.html>. Jedna kniha o výletu do Ameriky, s jeho

ilustracemi (mám jí doma): <http://www.levneknihkupectvi.cz/index.php?page=book&kid=315>

Text a výběr obrázků: Roman Jurkas

Z pošty / Steska

Ad: e-GAG

Díky za každotýdenní osvěžení v tomto dusném čase (jak přírodním, tak pracovním). Vždy, když otevřu stránku E-geku, tak pookřeji a říkám si, že bych mohl něco "žbleptnout", když tak krásně ostatní kolegové kladou své myšlenky do elektronické podoby. Ale pak to nějak nejde. Víím, že jsou mnozí ostatní pilní a ne tak leniví jak já (většinou se vymlouvám na únavu), ale prostě se jen těším na prázdniny, že dva měsíce neuvidím tu "budoucnost našeho národa" a načerpám nějaké výtvarné síly alespoň pro zbytek kalendářního roku. Teď to prostě nějak nejde. Ale už se na to moc těším a doufám, že to nejsou ode mne jen takové kecy. No a to je tak asi vše. Já víím málo a o ničem, ale vše je relativní. Z mého pohledu je těch pár vět maximem. Zdravím touto cestou ještě ostatní pány kolegy (jestli mohou být tak smělý) a přeji čerstvý vzduch.

Radek Steska, Zlín

Ze Slovenska / Dvě výstavy = Nitra a Šala

Polakovič vystavuje pod Zoborom...

Dušan Polakovič vystavuje výtvarný humor v meste na siedmych pahorkoch, v istom období aj jeho srdcu viac blízkom.

Rozsahom nie veľká obrazová prezentácia s jednoduchým názvom **POLAKOVIČ** predstavuje jeho rozmerné /50x70 cm/ olejomalby - humorné až komické obsiahle kompozície s vzácnymi prvkami absurdity. Návštevník, ktorý zavíta na výstavku, ich naráta štrnásť a pekne zoradených, ako husi za sebou. Nechýba medzi nimi ani známa kreácia - *Tento týždeň som doma sám* /2003, 50x70 cm/. Dopĺňa ich aj šesť rozmerných /64x48 cm/ grafik /C3/, z nich tri zo známych cyklov s bratislavskými námetmi - *Sonáta pre staré mesto* /1993/, *Popoludnie na bratislavskom námestí* /2000/ a *Bratislava story* /2007/. Vychýrené grafiky s názvami *Z vtáčej perspektívy* a *Ranná toaleta* tu majú aj svoje "olejové" veľkorozmerné podoby. Aj keď kompozície - grafiky a oleje svojou myšlienkou sú rovnaké - predsa sú odlišné a iné. Neopakujú sa. Aj v tom je vrcholné majstrovstvo tvorby Majstra Dušana Polakoviča /1950/ - popredného slovenského maliara, grafika, ilustrátora a karikaturistu. Ešte aj každá jeho "bodka" na grafických listoch, či plátne je iná. Kreatívnejšia, krajšia a úsmevnejšia. Je vždy príjemné sa zahľadieť na jeho grafické listy a najnovšie už aj na plátna a na chvíľu zabudnúť na svet okolo nás. Dýcha z nich výsmech ľudskej hlúposti, ale aj nepreberná imaginácia a priam pôvabná absurdita. Dôkladná kresba je už dávno ich sprievodným logom.

- Vtipné! S nápadom! Veľmi fajn! Tešilo nás! Alebo iba: - Krásne perverznejšie !

To sú len dva zo zápisov z knihy návštevníkov.

Návšteva výstavky v ART galérii Na vřšku, kde vystavuje, je iste pre diváka príjemným dúškom osvieženia v sparnej letnej Nitre. Ale aj spostením a i obohatením kultúrneho leta v tomto meste.

Foto: Polakovič a jeho kreácia »*Tento týždeň som doma sám*« (2003, 50x70 cm). *Peter Zavacký*

Regítka vystavuje v Šali

Patrí jednoznačne k našim najobľúbenejším a plodným ilustrátorom detských kníh. Jeho rukopis sa vyznačuje pevnou obrysovou linkou a kresbou, ktorá žiari jasnými farbami a vyvoláva pocit niečoho dôverne známeho a optimistického. Radšej kreslí a maľuje, ako vystavuje. V toto leto urobil však výnimku.

Ilustrátor a karikaturista - akad. maliar Miro Regítko /1965/ zo Šale tak konečne potešil aj svojich verných a početných domácich priaznivcov /po Bratislave, Brezne, Kremnici, Nitre, B. Štiavnic.../. Pripravil pre nich výstavu zo svojej bohatej a úspešnej výtvarnej tvorby. Na júnovú vernisáž do miestneho Domu kultúry ich prišlo neskutočne veľa. A to pozval iba priateľov. Ako sám hovorí - *kreslí rád a pre svojich priateľov*. Pre nich aj pripravil svoju premiérovú výstavu v tomto pokojnom a bezstarostnom mestečku chémie a DUSLA /fabriky kde sa aj sám učil a pracoval/, na dolnom Váhu, kde rodák z Hnúšti Likier, už dlhé roky žije a tvorí.

Predstavil sa na nej širokým prierezom svojej tvorby za posledné dve tvorivé desaťročia po absolutóriu - grafikou, ilustráciami - kníh a časopisov, kresbami, reklamami a reklamnými ilustráciami, novoročenkami, logami, portrétovými karikatúrami a komiksami /z prvého slovenského KO-MIX-u/, spolu viac ako 150 originálmi. Nechýbala ani kompletná v "nature" dvojdesiatková sada ním už ilustrovaných kníh /*Perfekt - Slovensko moje, Ivan Mrva: Slovensko - Dejiny v kocke, Roman Brat: Tvrdohlavý baran, J. a W. Grimmovci: Kocúr v čižmách, Hana Zelinová: Dovidenia, Zuzanka*, ak spomenieme aspoň niektoré z nich/. Rovnako, na všetkých sa usmievala aj známa a deťmi obľúbená postava jeho Šalianskeho Matka z veľkorozmernej reprodukcie. Aj keď tvorí predovšetkým pre detí, ich výtvarné originály veľmi zaujali aj všetkých prítomných skôr narodených. Aj dospelí snívajú svoje deské sny po celý život dospelých.

Ako vždy, najviac divákov na meter štvorcový výstavnej plochy okupovalo "štvorce" pred panelmi s dvoma desiatkami kolorovanými humornými portrétmi jeho "priateľov" /dostali prednosť vo výbere/, ale i verejnosti známych tvári. Umiestnené na stene oproti vstupu, aj keď na najvzdalenejšej, pýtali predsa len asi naviac. Neboli to iba ich podoby, ale aj obrazy ich duší, ktoré ich autor tak dôverne pozná...

Stretnutie po rokoch, tak nazval svoju prvú domácu výstavu v Šali Miroslav Regítko. A "Stretnutie" preto, že vystavuje spolu s fotografom Ivanom Boháčom /venuje sa krajinárskej a portrétovej fotografii/, spolužiakom z triedy z miestnej základnej školy /1971-1979/.

Regítko v roku 1995 ukončil štúdium na VŠVU v Bratislave, odbor voľná grafika a knižná tvorba u prof. Dušana Kallaya. Je predstaviteľom klasickej slovenskej realistickej ilustrácie, ktorá hlavne v literatúre pre najmladších čitateľov nikdy nestráca svoje čaro a je stále nielen žiadaná, ale i veľmi žiadúca.

Výstavu pokrstil príjemný nedeľný letný dážď /Ako aj inak, keď som mal iba pred hodinou umyté a nablýskané auto. Tradícia zostala neporušená./ Povinná doprovodná kapustnica tak mala svoje čaro. Rovnako ako stoly plné dobrôtok /živočíšnych/ a sladkých špecialít. Kto prišiel neľutoval, na svoje si prišli nielen milovníci výtvarného umenia, ale i gurmáni. Sponzori výstavy /Mesto Šaľa, Hubert, Kofola, Phobos corp., Magic Seven, etc/ sa už dávno tak ne-rozšupli. Asi, veľmi dobre vedeli, prečo! Výstava potrvá do 30.6. 2007.

- Príprava výstavy mi dala poriadne zabráť, ale už dnešný plný "dom" stál za to,- neskrýval Miro spokojnosť...

A autogramov rozdal ako Neprakta na svojej osedemiatke v Malostránskej besede... K zdarnému priebehu vernisáže prispela aj "taxikárka" Regítková (tmavý Megane). **P. Zavacký**

Dokument / Česko-Slovenský *Pítaval* se šťastným moskevským koncem

Drama v dopisech aneb **Jak samostatná skupina Ivan Popovič a Česká unie karikaturistů zachránili komunikační pověst slovenské karikatury v zahraničí a pomohli (?) Alanu Lesykovi ku štěstí...**

14. 6., 12,21 - H. Koudryavtseva I. Hanouskovi:

Dear Mr. Hanousek!

My name is Helen Koudryavtseva.

I represent Meshcheryakov Publishing House, Moscow, Russia. We have been looking for the information about the well-known caricaturist Alan Lesik (I hope the slovakian writing is the same). This painter used to be regularly published in the "Rohac" satirical weekly in the times of Ceskoslovenska socialisticka republika, CSSR. Our publishing house among other books is publishing series "Acknowledged Masters' Painting": albums of sketches and cartoons by Herlaf Bidstrup, Jean Effel, Kukryniksy (the famous group of Soviet cartoonists). In this connection we would like to find either Mr. Lesik himself (his address or e-mail) as there is practically no information about him in the Internet, or maybe the publishing house or the painters' union, who may be in the know. Perhaps your respectable union may help us.

We would be very grateful for any information on this matter. Sincerely yours,

Helen Koudryavtseva

Meshcheryakov Publishing House, Moscow, Russia

Vsuvka A: Dřív než jsem se stihl zavrtat do svého seznamu knih a zkusit najít cosi více o autorovi, volala mne Moskva. Nevím, proč v Rusku neumí nikdo rusky (nebo je to ani nenapadlo?), ale pokusili se se mnou domlouvat (marně - ajdont...) v angličtině a pak jakžtakž (já) v němčině. Slíbil jsem žádané poslat do večera e-mailem. Na to jsem konzultoval Lesyka s Pavlem Taussigem v Německu. ale protože hned neodpověděl, v tom vedru nemusel být doma, poslal jsem do Moskvy předběžně aspoň kontaktní adresy na mně známé slovenské „institute“.

14. 6.; 13,13 - I. Hanousek P. Taussigovi:

Mily Pavle,

tady (viz nize) mne nejaky komousi zadaji o neco o Alanu Lesykovi (řadí ho k Effelovi, Bidstrupovi, Kukryniksymu!), ja ho v kniznich Kornelech ani v po ruce jsoucich publikacich nikde nevidim, i kdyz vim, ze kreslil. Snad to nebyl Polak? Nez se zavrtam do katalogu, bych je ukojil: vis neco o nem resp. kde ho hledat? Jsi prvý, koho se ptam, nez vyrukuju na jine priam na Slovensko...

I. H.

14. 6.; 13,36 - I. Hanousek H. Koudryavtsevové:

Liebe Helena,

Hier sind erste info möglichkeiten aus Slowakia.

Herren:

Fedor Vico <vicof@kryha.sk>;

Kazo Kanala <kazo@internet.sk>;

Peter Zavacky <howe@pobox.sk>

Kazo Kanala, president of Slovak union of Cartoonists

Fedor Vico, president cartoons club UZOL

Peter Zavacky, special cartoons- journalist of Slovakia

Heute Abend ich sende detail info... Ich hofe!

Viele Grüsse

Ivan Hanousek, vicepresident Czech Union of Cartoonists

Vsuvka B: tuto žádost jsem přeposlal současně i uvedeným pánům - třem osobám v SR, které oficiálně zastupují slovenské karikaturisty (Kanala, Vico) anebo neoficiálně o ní něco vědí (Závacký) - tedy reprezentují SR a teoreticky by mohli plnit funkci, kterou má ČUK v ČR.

14. 6.; 13,39 - P. Zavacký I. Hanouskovi:

Za Zavackého odpovídá ATLAS:

Subject: Zprava nebyla dorucena/Sprava nebola dorucena/Delivery failure

Je nám líto, ale Vaša správa "Re: information A. Lesik" nemohla byť doručená. Adresátova schránka je preplnená.

Váš ATLAS.SK

14. 6.; 13,48 - K. Kanala I. Hanouskovi:

Za Kanalu odpovídá Postfix:

This is the Postfix program at host mailhost2.ba.ew.sk.

I'm sorry to have to inform you that your message could not be delivered to one or more recipients. It's attached below.

The Postfix program

14. 6.; 16,27 - P. Taussig I. Hanouskovi:

Vím pouze, že Lesyk kreslil podobně, jako Kantorek, ale nikdy jsem se s ním nesešel a o jeho osudech nemám ponětí. Rozhodně by to měl vědět Vico, Valter, Popovic a Kanala, musel být přibližně z jejich generace.

Pavel Taussig

Vsuvka C: Za Vico neodpovídá nikdo, Kanala a Závacký tradičně ucpaní. Proto další mejl směřuje k navrhovým předplatitelům eGAGu Valterovi, Popovičovi a Perneckému

14. 6.; 21,29 - I. Hanousek I. Popovičovi, J. Valterovi a B. Perneckému:

Mili panove, jelikož mi první slovinformatori zatím zklamali, doslo i na Vas: Nevíte něco o jakemsi Lesykovi, resp. na něj nějaké spojení? Viz dole... S důvěrou ve vaše neuvěřitelné patřičné schopnosti I. H.

14. 6.; po 21,29 - I. Popovič I. Hanouskovi_

Pan Ivan Hanousek, ráno sa na to pozriem, ale najjednoduchšie pre Vasu klientku bude si pozrieť adresu Lesyka z novin Pravda, pre ktoru kresli politické komentare spolu s Danglarom. Dobru noc. Ivan Popovic

Vsuvka D: Přes google atd jsem se dostal na stránky Pravdy a dokonce až k Lesykovu vtípu...

15. 6.; 0,15 - I. Hanousek H. Koudryavtsevové:

Liebe Helena!

Hier ist web-adresse - eine slowakische Tageszeitung - Bratislawa.

Na <http://www.pravda.sk/>

LESYK: Jeder Tag in Pravda Zeitung - lesyk.pravda.sk

I. H.

15. 6., 11,11 - Koudryavtsevova Hanouskovi:

Dear Mr.Hanousek!

Thank you so much for your help and cooperation!

Mit freundlichen Grüssen und **Respekt**,

Helen Koudryavtseva

Verlag Meshcheryakov Haus, Moskau, Russland

15. 6.; 12,55 - Popovič Hanouskovi:

Vážený pan Ivan Hanousek, ešte raz Lesyk a kontakty na neho.

Pekny den želá

Ivan Popovič

15. 6.; 15,58 - Hanousek Koudryavtsevové:

Noch einmal Lesyk: personal e-mail:

alanlesyk@yahoo.com

Best regards.

I. H.

15. 6.; 16,05 - Hanousek Popovičovi:

Vidím, že jste muž velkých styků a velkého světa!

Díky. Již přeposláno do Rusákovska. Budiž Vám Lesyk navždy otrokom...

I. H.

Happy End! Přesto z tohoto příběhu o kohoutkovi a slepičce asi nejnázorněji pochopí i ten největší zabeďněnec jednak smysl ČUKu pro české autory, jednak potřebu podobné servisní organizace na Slovensku. Kdyby měla SÚK (nebo FECO SÚK) aspoň svou statickou webovou stránku, kde by si zájemci našli kontakty na jejího styčného důstojníka, nemuseli bychom po celý jeden vyvíjet činnorodost my. Légrace: jen rekonstrukcí této pošty pro e-GAG jsme se zabývali skoro celé nedělní dopoledne. A proč že jsme to všechno dělali, když jsme nemuseli? Museli - jsme přece na světě, abychom dělali dobro. (edYtor)

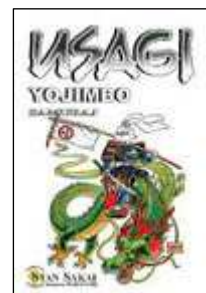
Jako ilustrací Pitavalu nabízíme jeden čerstvý Lesykvův fór z Pravdy, abyste věděli, jaké asi obrázky si vybírají v Moskvě do edice představující alba cartoons "Acknowledged Masters' Painting":

KomiksNews #29

Městečko Chotěboř, na půli cesty mezi Prahou a Brnem, bude od 29. června do 8. července plné nejnáruživějších fanoušků sci-fi, fantasy, hororu, mytologie, záhad, historie i moderní techniky. Tradiční **Festival Fantazie** skromně připomene i svého chudého příbuzného – komiks. V programu lze najít celkem tři komiksově přednášky, jejichž názvy prozrazují vše: „Masky, morálka a spravedlnost amerických superhrdinů“, „Comics ve světě: Boj o uznání?“, „Comics v ČR: Boj o přežití?“.

Nakladatelství Crew se v souvislosti se svým vlastním komiksovým festivalem **Crewcon** velmi snažilo a kromě minule zmiňovaných stačilo vydat ještě další dvě novinky. Stostránková plnobarevná kniha **Smrt – vysoká cena za život** (Death: The High Cost of Living) je dalším vedlejším příběhem rozvíjejícím svět populární série Sandman. Hlavním hrdinou tu je Sandmanova sestra Smrt, která se v New Yorku zaplete do hledání něčeho, co ztratila jistá stará dáma, a navíc se stane středem zájmu tajemného mystika. Scénář napsal Neil Gaiman, výtvarně se na albu podíleli Chris Bachalo a Mark Buckingham.

Premiéru si odbyla také druhá (u nás už v pořadí šestá) kniha příhod králičího samuraje **Usagi Yojimbo 2 – Samuraj**. Scénář i kresba jsou opět dílem Stana Sakaiho, který tentokrát v hlavním devadesátistránkovém příběhu dokumentuje dětství a mládí dlouhouchého samuraje. V dalších příbězích Usagi zjistí, jak důležité mohou být okurky, prožije dobrodružství na hedvábném trhu a setká se s legendárním japonským monstrem.

Vhrstí

UVU hlásí / Dopňkové granty NSU

Blíží se konec čtvrtletí a tím i uzávěrka žádostí o doplňkový grant N pro současné umění Praha (do 30. 6. 2007). Doplňkové granty jsou udělovány čtyřikrát ročně v maximální výši 20 tisíc Kč. Jsou určeny k hrazení nákladů na prezentaci uměleckých projektů (transport, pojištění výstav, krytí účastnických poplatků, cestovné apod.) Druhou podmínkou je prokazatelné uhrazení nejméně 50 procent nákladů z vlastního rozpočtu. Blíží informace a formulář žádosti se specifikací 6 povinných příloh na adrese: <http://fca.fcca.cz> v sekci "Grantový program".

Výsledky / Turecko, Chorvatsko, Polsko

12. International Cartoon Exhibition ZAGREB 2007 / Chorvatsko

Soutěž obleslalo **253 autorů** z 50 států; poslali 529 příspěvků.

Ceny:

GOLDEN MEDAL: **Makhmudjon**

ESHONKULOV / Uzbekistan

SILVER MEDAL: **Dave CONNAUGHTON** / Anglie

BRONZE MEDAL: **Živko NIMAC** / Chorvatsko

Zvláštní ceny:

Cedomil MISKOVIČ / Chorvatsko

Jose MOSQUERO BECEIRO / Španělsko

Valeriu KURTU / Německo

Elena TSURANOVA / Ukrajina

Mihaita PORUMBITA / Rumunsko

*Divíte se, že jste nenašli mezi vítězi své jméno? Buď jste soutěž neobleslali. Anebo porota nepochopila vaše dílo. Konečně, co můžete čekat od chlápků, kteří se jmuji **Olga** anebo **Titanik!***

Jury (na fotce zleva): Olga Vujović, Journalist of Radio Sljeme - **Antun Krešimir Buterin**, Journalist of daily newspapers Vjesnik - **Nik Titanik**, Cartoonist - **Milan Lekić Lex**, Cartoonist - **Fedor Kritovac**, President of the jury, cartoonist, critic (všichni Chorvatsko).

1. International Cartoon Competition Adapazari 2007, Turecko

Do soutěže došlo 1078 prací. Jury ve složení: Oguz Gurel, Rasit Yakali, Eray Ozbek, Osman Suroglu, Yusuf Ertugrul Erdem i Hifzi Kavrayis (všichni Turecko) udělila tyto ceny:

Prvý vítěz: Kursat Zaman (Turecko)

Druhý vítěz: Mete Agaoglu (Turecko) a Ali Bulca (Turecko)

Třetí vítěz: Paweł Kuczyński (Polsko)

Čestná uznání:

Rumen Dragostinov (Bulharsko), Halil Eser (Turecko), Orhan Zafer (Turecko), Muhammet Sengoz (Turecko), Serdar Gunbilen (Turecko), Vlamidir Kazanevsky (Ukrajina)

Zvláštní cena Semiha Balcioglu: Cemalettin Guzeloglu (Turecko)

Padisah Sarayi Special Prize: Mehmet Ali Erol (Turecko)

ENKA Special Prize: Onder Onerbay (Turecko)

Jury Special Prizes: Ilker Yati (Turecko), Carlos Augusto R. Nascimento (Brazílie), Young Sik Oh (Korea), Maria Markevič (Ukrajina), Muhammet Sengul (Turecko), Gokcen Yilmaz (Turecko), Beyza Ozluoglu (Turecko)

Success Prizes:

Umutcan Semizoglu (Turecko), Fadime Cin (Turecko), Uzay Ilkiz (Turecko), Tunahan Sisek (Turecko), Ahmetcan Aydin (Turecko), Baris Tevfik (Turecko)

(mh) - na obr. je použita práce Poláka P. Kuczyňského.

Kožuchów 2007 - „Gazeta“ - Polsko

Kastelánova šavle Kuczyňskému!

V pondělí 18. 7. 2007 se sešla mezinárodní jury Międzynarodowego Konkursu na Rysunek Satyryczny "Gazeta" - Kożuchów 2007 ve složení: loňský vítěz Alessandro Gatto - předseda (Itálie); Fedor Vico (Slovensko); Henryk Cebula, Wojciech Chmurzyński, Jacek Fedorowicz, Mirosław Hajnos, Dariusz Pietrzak, Zygmunt Zaradkiewicz (všichni Polsko) a udělilo 4 hlavní ceny dle propozic. Mimo to porota ještě udělila zvláštní ceny a řadu prací nominovala do sestavy, z níž si budou vybírat obrázky k ocenění sponzoři projektu. Další výsledky se jistě dozvíme už brzy... (MH)

CENY:

GRAND PRIX: Paweł Kuczyński - Polsko

I. cena: Ross Thomson - Anglie

II. cena: Jacek Frąckiewicz - Polsko

III. cena: Sławomir Łuczyński - Polsko

Propozice / Brazílie, Kosovo

34. International Humour Exhibition of PIRACICABA - BRAZIL

Téma: Volné

Deadline: 13. 7. 2007 (postal date will be valid)

Počet: 2 díla v každé kategorii.

Formát: A3 (297 x 420 mm) format, without frames and cardboard-mounted. In the Strips category, boards with a maximum of 1 to 3 pages will be accepted, with humor themes.

Kategorie: Cartoon, Charge, Caricature, Strips and Vanguard (in this category, computerized works may be registered).

Definice kategorií: **CARTOON** - Graphic humor with universal and eternal themes. **CHARGE** – Graphic representation of a current journalistic theme. **CARICATURE** – Graphic art that expresses in a satiric manner the physical and/or personality character features. **STRIPS** – Graphic art in sequence, with theme closed in standard format, usually published in newspaper columns. **VANGUARD** – Graphic humor translated into forms that do not follow previous standards, but are presented as a cardboard presentation, in A3 (297 x 420mm) format. Works that did not comply with these dimensions will be automatically disqualified.

Ceny: Bude uděleno celkem 5 cen v celkové hodnotě R\$ 25,000.00 (twenty five thousand reais), acquisitive by Piracicaba Municipality.

Divided as follows:

- Five Prizewinners, in the amount of R\$ 4,000.00 (four thousand reais), divided into the following categories.
- A R\$ 5,000.00 (five thousand reais) prize denominated GRANDE PREMIO SALAO DE HUMOR DE PIRACICABA [Piracicaba Humor Show Big Prize], which will be granted to one of the five prizewinners in each category.
- The winner of the Humor Show Big Prize, will receive a special trophy, and the prizewinners of each category, whose artwork and creation will be donated by cartoonist Zelio Alves Pinto.

Adresa: SALAO INTERNACIONAL DE HUMOR DE PIRACICABA / Secretaria da Acao Cultural; Avenida Maurice Allain, 454 CEP 123.405-123 - Piracicaba - SP.

Vracení: Works will be returned until 1 (one) year after closing of the event on October 14, 2007. If the artist wishes to receive his/her work before that date, he/she must request it at "Centro de Pesquisa de Divulgacao Nacional de Humor de Piracicaba", at the above mentioned address.

Přiložena přihláška, každé dílo vzadu označit (registration category, author's full name, artistic name, full address, phone number, e-mail, CPF and RG number and banking data, curriculum vitae and a picture for registration in the Show's database)

Informace: (19) 3403-2620/2621/2622/2623

KOSOVA World Cartoon Festival 2007, Priština

Téma: News

Počet: max. 3 cartoons

Práce: originály včetně digital artworks, tištěné s podpisem autora, doprovázená autorovou entry-form / biography. V jiných soutěžích už oceněné práce, kopie apod. se neakceptují.

Formát: max. B3 / 50 x 35 cm

Deadline: 1. 8. 2007 (The postmark will provide the proof)

Ceny:

Grand Prize - 10 000 Euro,

Second Prize: 4 000 Euro,

First Prize: 5 000 Euro,

Third Prize: 3 000 Euro,

(Včetně cesty a pobytu v Kosovu, během the Awards Ceremony...)

5 Special Prizes.

Zasedání jury: August 23-25, 2007
 Výsledky: 1. 9. 2007
 Výstava: Museum of Kosova, 21. 9. 2007 -
 19.00 h
 Katalog: vybraní autoři získají výtisk

Vracení: The awarded works will become property of the Gallery / KOSOVA World Cartoon Festival. The others will be returned to the artists, if formally requested, po srpnu 2008.

Adresa:

KOSOVA World Cartoon Festival
 P. O. Box. 257
 10000 Prishtina
 KOSOVA / UNMIK
 INFO: +377 / 0 / 44 666548, info@kosovacartoon.com ; www.kosovacartoon.com

Dvě soutěže - a rozdílné nejen co do tradice!

Pozorný čtenář GAGu - především opatrný *homo soutěžikus* - už se nedá oklamat nabubřelými úvodními slovy propozic, vyhlášených pořadatelí mezinárodních soutěží. Skromně podotýkám, že hlavně proto, že je při zpracování pro GAG vypouštím. Ale je třeba se naučit číst trochu mezi řádky a také se řídit nejen vlastní zkušeností.

Nadšený nováček, uchvácen množstvím cen a množstvím nul za sumami slibovanými vítězům soutěží jen těžko zjistí že jde o peníze, které předchází vítězové dosud neviděli. Někdy může jít o peníze, které se ani ze země nesmějí vyvézt (Čína) a jindy zase jde o peníze v měně natolik inflační, že po dvou letech průtahů se zasláním od pořadatelů už není ani třeba ty „reály“ dál vymáhat; natolik je jejich reálná hodnota v pevné měně už mizivá.

Jindy zase může zdání klamat naopak. Kdo by si myslel, že v jakési enklávě Kosovo, kde se obyvatelstvo pod dohledem cizích vojsk žije pašováním cigaret horskými průsmyky nebo kšeftem s bandaskami benzínu, může být reálné domoci se vypsání desetitisíců pro vítěze...? Po prvním ročníku, kdy si fakt nikdo nepostěžoval (to už by se dnes rozkřiklo) je tu ročník druhý a soutěž se tím stává co do peněz více než jen přitažlivá.

Jak vidět, nemusí být důvěra ve „staré zažité“ podniky v tradičních zemích a nedůvěra v nové projekty v zemích či na územích poněkud divokých, vůbec opodstatněná. Zatímco ještě loni by rating asi vypadal opačně, letos už jsme moudřejší a teprve 2. Kosovo doporučujeme k účasti, zatímco nad už 34. Piracicabou bychom spíš váhali. Konečně - své hraje i serióznost při vyhlášení deadline světové veřejnosti. Přece jen je docela neslušné, když někdo vyhlásí soutěž pouhý měsíc před uzávěrkou - a navíc až daleko za mořem.

Ale neberte mne probůh za slovo - třeba to všechno letos bude právě naopak! Brazilci mají přece záštitu od městské správy... A co když ti milí kosovští peníze, určené původně pro kulturu, tuto účinnou zbraň v boji za uznání nezávislosti, přece jen kdesi zašmelí...?

No - jenže právě v té nejistotě tkví kouzlo veškerého soutěžení; nebo se mýlím? (IH)

POZOR: Není-li v propozicích uvedeno jinak, je datum uzávěrky **posledním termínem pro přijetí zásilky organizátorem (nikoliv tedy datem odeslání)**. Červeně jsou označena čísla GAGů s **novými** soutěžemi

KALENDÁRIUM	AKCE 2007	DATUM	GAG č.
POZDĚ!!!!	„Kocourkov“ - Libčice, Člonská VÝSTAVA ČUK - nesoutěžní	20. 6. 2007	07-07
Příhoříváá...	DICACO - Daejeon, Korea	30. 6. 2007	07-07
červenec	«Peníze» - Haifa, Izrael	5. 7. 2007	07-19
	34. IHE - Piracicaba - Brazílie - NUOVO!	13. 7. 2007	07-25
	Márquez a magický humorismus - Guadalajara, Mexico	15. 7. 2007	07-11
	Homer Davenport - Silverton, USA	15. 7. 2007	07-24
	Nasreddin Hodja - Istanbul, Turecko	16. 7. 2007	07-12
	Nezávislost - Kyjev, Ukrajina	25. 7. 2007	07-18
	Naji Al Ali - Damašek, Syrie	25. 7. 2007	07-22
	Masters of Caricature - Plovdiv, Bulharsko	31. 7. 2007	07-10
	„Archeology“; SmileAnapa - Anapa, Rusko	31. 7. 2007	07-12
	Fabricarica; ZIRALDO - Brazílie - NEW!	31. 7. 2007	07-24
srpen	Diogenes Taborda - Buenos Aires, Argentina	1. 8. 2007	07-19
	Blue gold „Water“ - "Talking Stripes" Bursa, Turecko	1. 8. 2007	07-21
	„Vox populi“; Jekateringbur - Rusko - NEW!	1. 8. 2007	07-24
	Kosova WCF - Priština, Kosovo (Srbsko) - NOVÉ!	1. 8. 2007	07-25

